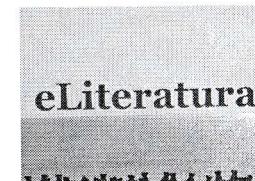

Clelia Ifrim
Nicole Pottier

FLOARE DE
SCORTIȘOARĂ

Teatru

Personaje:

Doamna Lună

Unalunauna, fiica Lunii

Bondarul

Albina

Zmeul de hârtie

Cei doi paji: un băiat și o fetiță

Decor:

Spre zori, într-o zi de primăvară.

În fundalul scenei o ușă transparentă, albastră. Pe ea sunt desenate stele, păsări, zmei de hârtie, albine, nori mici, albi, simbolizând cerul. Doi saci cu grăunțe, lângă ușă. Intră cei doi paji. Își lasă geamantanele și trolerele lângă ușă. Fac o reverență spre sală, apoi unul spre celălalt, și deschid ușa de sticlă albastră spre dreapta și spre stânga.

Departă, pe un deal se vede o căsuță rotundă, albă, pe o pajiște verde cu flori de trifoi.

Pajul-băiat (culege de pe jos fulgi de păsări):

- Ce de aripioare!

Au trecut îngerii pe aici! Au venit din nou!

Pajul-fetiță (culege și ea de pe scenă fulgi albi și îi pune în cuiburile de păsări atârnate în pomii de pe scenă):

- Ca în fiecare dimineață!

Poate că drumul lor trece pe aici!

Pajul-băiat:

- Chiar dacă drumul lor nu trece pe aici, au ei grijă să facă un ocol, să vină și pe la noi!

Pajul-fetiță:

- Ne lasă câte un semn. Să-l punem bine!
(Pune câțiva fulgi și în cele 2 geamantane și cele 2 trolere de la ușă)

Pajul-băiat:

- Poate vor să doarmă aici! Ca niște păsări mici în cuiburile lor.

Pajul-fetiță:

- Mici, mici, ca niște furnici!

(*Se descalță și merge în vârful picioarelor.*)

Pune încălțăminte la lângă ușă.)

Să nu călcăm nici o furnică! Sunt atâtea prin iarbă! Regina Furnicilor ar plângă! (*Își pune două aripi de păsări la picioare.*) Nu o să calc pe nici o furnică. O să zbor!

(*Pajul-băiat se urcă pe o scară în copaci și pune fulgii în toate cuiburile și căsuțele de păsări.*)

Pajul-fetiță:

- Încet... încet... să nu-i trezești! (*Pajul-băiat dă drumul ușor unui fulg în cuib*) Și mai ușor... te rog...

Pajul-băiat:

- Dar îngerii nu sunt furnici! Chiar dacă dorm... sau nu dorm. Tata zice că eu dorm buștean!

Pajul-fetiță:

- Mama zice că eu dorm ca o salcie. Mă leagănă vântul ușor... ușor... și eu dorm.

(*Leagănă câteva frânghii de care sunt prinse cuiburile și căsuțele de păsări.*) Și eu dorm... și visez...

Pajul-băiat:

- Ei... salcie... Eu sunt băiat! Nu pot să fiu salcie!

Pajul-fetiță:

- Nu poți! Dar să te descalți ai putea! Să nu omori furnicile sau vreun cuib căzut prin iarbă.

Pajul-băiat (*Privește atent în jurul lui. Se descalță*):

- Mă rog... nu-i nici o problemă. Pot să mă descalț și pot să umblu în picioarele goale prin iarbă. Pot să-mi pun și aripi la picioare... Cine a scris piesa aceasta?

Pajul-fetiță:

- Domnișoara Mihaela... învățătoarea mea.

Pajul-băiat:

- Ei, bine... ca să nu-ți fac probleme, o să merg desculț prin iarbă. (*Își pune și el 2 aripi la picioare.*)

Pajul-fetiță:

- Mulțumesc!

(*Se aud voci. Cei doi paji se ascund repede după cele două geamantane de la ușă. Intră Doamna Lună împreună cu Unalunauna. Sunt desculțe. Amândouă au pe cap coronițe de flori albe de trifoi. Doamna Lună ține în mână dreaptă un felinar mare, alb, rotund. Una-lunauna are un ceas rotund, alb. Îl pune jos, în iarbă.*)

Unalunauna:

- Ce frumos! Miroase a iarbă proaspătă!

Doamna Lună (Se plimbă pe scenă):

- Și a flori de scorțisoară! Așa mirosea în copilăria mea! Bunica mea, Doamna Stelelor, de ziua mea îmi făcea o prăjitură de casă pe care punea o floare de scorțisoară.

Unalunauna:

- Toți copiii au o Doamnă a Stelelor?

Doamna Lună:

- Desigur că au! Toți copiii din lume au o bunică, o Doamnă a Stelelor, care le dăruiește de ziua lor câte o floare de scorțisoară.

Unalunauna:

- Și ce fac copiii cu floarea de scorțisoară. O mănâncă?

Doamna Lună (râzând):

- O, nu! Își pun o dorință și Floarea de Scorțisoară le-o îndeplinește. (*Se aude un sunet ușor de zbor, un fâlfâit lin. Toți ascultă.*) Parcă se aud niște șoapte. Adie vântul sau mi se pare mie? Sau sunt șoapte de copii?

(*Pajul-băiat șterpelește felinarul din iarbă, trece dincolo de ușă, se plimbă, se duce până la căsuța albă de pe deal, revine în scenă.*)

Doamna Lună:

- Bună dimineața! Tu de unde ai răsărit?

Pajul-băiat:

- Bună dimineață Doamnă Lună! Am stat după geamantan. (*Se duce și o ia și Pajul-fetiță și o aduce în mijlocul scenei.*) Am stat amândoi acolo... să nu vă deranjăm.

Doamna Lună:

- Și pe deal ce-ai căutat?